

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 5 năm 2013

Số 135

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tâm Hình Là Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hương Tâm
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ánh sáng từ bi có phải là hành trang giải tỏa nạn tai hay không ?
- 2) Làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình thì phải làm sao ?
- 3) Người tu muốn tránh tai nạn chiến tranh thì phải làm sao ?
- 4) Người tu thiền lấy gì bảo vệ tâm thân ?
- 5) Trời làm gì có khả năng bảo vệ loài người ?
- 6) Bé thường nói về ánh sáng thì phải nhận định ánh sáng nào mới đúng ?
- 7) Nhờ đâu cơ tạng được chạy điều hòa ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 2 tháng 8 năm 1995

1) Hỏi : Ánh sáng từ bi có phải là hành trang giải tỏa nạn tai hay không ?

Đáp : Thừa tâm từ bi mới thật là hành trang giải tỏa nạn tai. Người giàu lòng tha thứ và thương yêu tức là người tự cứu, từ đời lẫn đạo.

Kệ:

Khai thông trí tuệ giác muôn bề
Chẳng có tham lam chẳng chán chê
Trí thức tâm hòa trong thực tiễn
Chẳng còn mê chấp chẳng còn quê.

Ngày 4 tháng 8 năm 1995

3) Hỏi: Người tu muốn tránh tai nạn chiến tranh thì phải làm sao ?

Đáp: Thừa người tu còn tìm cách tránh tai nạn chiến tranh vì pháp hành không rõ rệt và phù hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Nếu pháp phù hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên thì không còn lo sợ bất cứ trở lực nào xảy đến. Chỉ lo hành pháp xây dựng cơ đồ tâm linh, tức đào hầm chiều cao cho phần hồn có nơi dừng chân khi hồn lìa xác. Vật chất không thể nào bảo vệ tâm linh vĩnh cửu được. Pháp tu là khí giới sắc bén nhất, cần sự thực hành minh chánh thì mọi nạn tai sẽ tự nó xa lìa. Thực tâm hướng về ánh sáng vô tận mà tu thì sẽ được tự tại, hồn thăng hoa trí sáng suốt.

Kệ:

Tâm tu thực hiện về nguồn sáng
Học hỏi chiều sâu tự bạc bàn
Không dưỡng phần âm gieo động loạn
Tâm thành khai triển sống đàng hoàng.

Ngày 3 tháng 8 năm 1995

2) Hỏi: Làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình thì phải làm sao ?

Đáp: Thừa làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình, thì phải thực hành, cảm thông nguyên lý của càn khôn vũ trụ, tức là tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khừ trừ lưu thanh, tận dụng nguyên khí của Trời Đất khai hóa tâm thức của chính mình, từ động loạn tiến tới thanh tịnh, nhiên hậu mới cảm thông nguyên lý của Trời Đất trong tự nhiên và hồn nhiên.

Kệ:

Cảm thông nguyên lý chẳng lo phiền
Khó khổ thực hành pháp pháp xuyên
Giải tỏa trần tâm quy một mối
Quy y thanh nhẹ sáng tâm hiền.

Ngày 5 tháng 8 năm 1995

4) Hỏi: Người tu thiền lấy gì bảo vệ tâm thân?

Đáp: Người tu thiền lấy thanh khí điển bảo vệ tâm thân, thanh khí điển hóa sanh vạn vật, rất cần cho cuộc sống. Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhờ thanh khí điển của Trời mà sống, nhờ công hành mà tiến. Tu nghèo làm gì có tiền đào hầm lánh nạn, chỉ có thanh tâm giải nạn mà thôi, hành triển mượn trốn thanh nhẹ về Trời.

Kệ:

Thanh thanh diệu diệu lý phân lời
Đời tạm thực hiện tự nghỉ ngơi
Dứt khoát tình đời trong nháy mắt
Chẳng còn lưu luyến chẳng còn xơi.

Ngày 6 tháng 8 năm 1995

5) Hỏi: Trời làm gì có khả năng bảo vệ loài người ?

Đáp: Thừa hưởng tâm về Trời mà thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ cảm thức được khả năng siêu việt của Trời mà tiến, sẽ không còn bỡ ngỡ trên đường đời cũng như đường đạo. Biết được đường đi thì tâm rất dễ dứt khoát tu tiến, không còn ôm ấp ngoại lý mà tạo sự tăm tối cho chính mình, thiếu dũng mãnh thăng hoa trong thanh tịnh, đạo không đặc tâm không yên.

Kệ:

Thực hành chất phác chẳng lo phiền
Tạo khổ không tu chẳng có yên
Lẽ đạo không thành đời chẳng được
Có không không có vẫn an yên.

Ngày 7 tháng 8 năm 1995

6) Hỏi: Bé thường nói về ánh sáng thì phải nhận định ánh sáng nào mới đúng?

Đáp: Thừa loại ánh sáng xuất phát từ trong tâm thức thanh tịnh thì mới thật sự ánh sáng của người thực hành tự đạt trong tự nhiên và hồn nhiên.

Kệ:

Sáng trong tâm thức sáng phân ra
Đời đạo phân minh tự cảm hòa
Trí độ thực hành trong thức giác
Bình minh sáng tỏ rất chan hòa.

Ngày 8 tháng 8 năm 1995

7) Hỏi: Nhờ đâu cơ tạng được chạy điều hòa?

Đáp: Thừa nhờ hành pháp đứng đắn, Pháp Luân Thường Chuyển vận hành nguyên khí của Trời Đất phát triển hợp thời từ cơ tạng cho tới khối óc, tự khai sáng phần hồn trở về với căn bản thần thức, dứt khoát tiến hóa không ngừng nghỉ, nhiên hậu mới đạt được sự thanh nhẹ của nội tâm.

Kệ:

Giải tỏa phiền ưu tự tiến thầm
Thanh tâm đời đạo tự truy tâm
Quy nguyên giềng mối cùng chung tiến
Cơ tạng bình an rõ diệu thâm.

Nguyên Lý Tận Độ (tiếp theo)

THUẬN CHIỀU PHÁT TRIỂN

Nguyên lý của Trời Đất đã an bài rất rõ rệt, thể hiện qua luồng điện âm dương đang kích động và phản động, sanh khắc không ngừng nghỉ, gọi là cõi phù sanh tạm bợ. Làm việc trong một thời gian rồi chán ngán, gọi là tình đời đen bạc, nay còn mai mất, chẳng ra chi. Thân xác thì dần dần đi đến tóc bạc mắt lờ, chiều hướng vươn lên không thành tựu, khí tinh thất thoát, chạy theo chiều hướng hòa hòa sanh sanh chuyển tiến của cuộc sống. Nếu không tu sửa thì không sao tháo gỡ được, càng ngày càng lụn bại thêm. Tâm già, sợ chết, không biết đường lối dừng mãnh sửa sai tập quán xấu đã thành tựu từ nhiều kiếp. Ôm ấp một mối tình không thoát, không biết được giá trị của tâm thân, không phân minh được từ hành động một của chính mình, lập trường không vững và tự gây rối cho chính mình. Phần hồn đã và đang giam hãm trong thể xác, không thanh tịnh để tự cứu, ngược lại thêm xiềng xích đã tự ràng buộc và không lối thoát, mơ mơ màng màng trong ảo ảnh.

Người tu cần buông bỏ tất cả trong tâm thức, không dính líu từ việc nhỏ cho đến việc lớn nhiên hậu phần hồn mới được thanh nhẹ. Duy trì mức tiến của tâm linh, hiểu được tình trời cao đẹp mà tự tiến lên, thuận chiều phát triển đến vô cùng. Sự thật của nó là ánh sáng, khai tâm mở trí ban chiếu bởi Đại Bi siêu diệu. Tâm tưởng sự thành, trong thanh tịnh nhập định triền miên, không tham, không khổ nữa, duyên đạo tình đời rất rõ rệt. Thành tâm tu luyện vững bền tiến hóa, dần thân hành pháp cứu mình và ảnh hưởng người kế tiếp, đó là diệu pháp của Trời Đất. Đời đạo phân minh, hành trình rõ rệt, chẳng còn sự bỡ ngỡ và yếu hèn nữa. Vui trong thanh tịnh, vui trong thức giác, quán thông muôn chiều phát triển, tâm linh là hội tụ và tiến hóa không ngừng nghỉ trong càn khôn vũ trụ. Ánh sáng là quan trọng cho cuộc sống của tâm linh, hành trình không bao giờ bị tắc nghẽn.

TÌNH THƯƠNG VÀ ĐẠO ĐỨC

Tình thương do ánh sáng phát triển từ trong thâm tâm mà ra. Từ khổ thức giác đi tới thương, dần dần đi tới tình thương cứu độ, vạn linh chung tiến hòa bình. Biết đường tự sửa tức là hành chơn pháp.

Hướng thẳng trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ mà tiến trong tự nhiên và hồn nhiên. Càng tiến lên càng dứt khoát chủ kiến phân minh mọi sự kích động và phản động. Tự trở về với căn bản thanh tịnh trong lúc chào đời, nhiên hậu mới nhận xét sự động loạn của nhơn sanh mà thương cho nhơn loại đã và đang hướng về động loạn, đang cầu xin và ước mong được sớm thành sự, nhưng kết quả có sự gì mà thành. Nhớ nhớ, thương tâm rất khó dứt khoát.

Mở đường trí tuệ thẳng hoa, chỉ có hành giả Vô Vi tự cảm thức chính mình trở về với thanh cảnh. Lúc giáng trần nhẹ nhàng và bản thể toàn thân thanh tịnh, hòa hợp với Trời Đất. Mọi người cảm thấy thương và mừng cho sự hiện diện của tâm linh khối óc đã chào đời. Tràn đầy sự thương yêu của Trời Đất ban chiếu. Tình thương siêu diệu của Trời Đất đã hình thành trên mặt đất, sống trong sự thật thà và tiến hóa trong sự quy định của Trời Đất, lớn dần trong khổ cảnh. Tình thương của Trời Đất tức trực và tận độ giờ phút khắc, an bài trong trật tự của sự sống còn, từ vật chất cho đến tâm linh.

Người tu thực hành thì mới thật sự thương mình. Siêng năng hành pháp thì mới quý thương Trời Phật, đã từ trong khổ mới có cơ hội dứt khoát tình đời đen bạc. Hướng về hồn mà tu tiến thì mới có lối thoát trong cõi vô cùng hội nhập vào biển yêu của Thượng Đế và chư Phật đã và đang an ngự. Cảm thức được vạn linh đang cộng hưởng những gì của Trời Đất ân ban. Nguyên lý tròn vo chuyên chạy khắp hoàn vũ, cứu độ quần sanh bằng tình thương và tận độ. Đạo đức cao dày của Trời Đất đã và đang đánh thức chúng sanh trong cơ tiến hóa. Người tu thanh tịnh tức khắc sẽ giác ngộ, hội nhập vào cõi vô sanh và bất diệt. Cảm thức điều này thì mới có cơ hội khai thông và đi đến chỗ toàn giác được, dư thừa chơn lý bỏ thì quần sanh, đồng hành đồng tiến. Hằng hà sa số Phật Tiên hội nhập vào xác loài người thực hiện tình thương và đạo đức. Từ khổ, thiếu, mới khao khát luật lệ hòa bình trong tâm thức của nhơn sinh trên mặt đất; toàn năng điển quang của Trời Đất và Thượng Đế Đại Bi, đang tận độ hành giả với hành trình thành tâm tu học hướng về Vô Vi mà hành pháp.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

ĐỘ CỬU HUYỀN THẤT TỔ

Hình đính kèm chụp khoảng năm **1981/1982** khi Đức Thầy đến thăm gia đình của tôi ở Los Angeles và vài bạn đạo lân cận. Trong hình này, sáu người ngồi trước Đức Thầy có vài người hành thiền Vô Vi một thời gian ngắn nhưng không sinh hoạt với bạn đạo. Tôi là người tóc tai bù xù đứng phía sau.

Trong lần thăm viếng này, Đức Thầy kể chuyện Phật Thích Ca độ vua cha đang hấp hối bằng 3 câu hỏi:

- *Khi chết, phụ hoàng có đem đất nước này theo không?* Ông vua lắc đầu, bắt đầu tập trung tư tưởng.
- *Khi chết phụ hoàng có đem ngai vàng này theo không?* Ông vua kéo tư tưởng từ xa vào chỗ ngồi.
- *Khi chết, phụ hoàng có đem cái mão theo không?* Ông vua hướng tư tưởng lên đầu, Phật Thích Ca phóng thanh điện (tần số thật cao nên có thể gọi là hào quang) tới kéo linh hồn ông vua lên đầu, rồi sau đó về thẳng Thiên Đàng.

1. ĐỘ CHA. Vài năm trước khi Ba của tôi mất ở VN, tôi có gặp Đức Thầy ở thiền viện Vĩ Kiên

(Nam Cali.) khoảng năm **1990/1991**, Đức Thầy bắt ngờ hỏi tôi về bà cô của tôi (người ngồi bên trái Đức Thầy trong hình). Tôi nói bà đã mất lâu rồi và chợt nhớ đến vệt sáng màu xanh đọt chuối dày độ 1 cm quanh hình tiểu thiên địa dán trong phòng ngủ của tôi ở thiền đường Culver City mà tôi nghĩ là linh hồn của bà này. Đức Thầy xác nhận đã dắt bà đi (chắc là Côn Lôn Sơn của Phật Di Lạc ở Trung Thiên Đàng) và dạy:

- *Đối với tui không có sống chết.*

Một thời gian sau, Ba của tôi suy yếu sắp mất mà sở làm của tôi ở Nam Cali. không cho nghỉ phép. Khi Ba tôi mất, mấy em của tôi quan sát thấy Ba tôi trợn mắt, rất sợ hãi khi linh hồn từ từ đi ra. Tôi nghĩ là Đức Thầy đến giúp, kéo linh hồn của Ba tôi lên đầu, qua thăm tôi, và vài ngày sau đó dắt thẳng xuống Địa Ngục! Điều cần giải thích là người chết bình thường thì linh hồn từ từ đi xuống bàn chân một cách vô thức và đến Địa Ngục chứ không phải bị kéo ngược chiều lên đầu như vậy. Tôi cũng suy đoán là Đức Thầy có can thiệp gì đó để tôi không thể về VN trong thời gian này, sẽ làm chậm trễ việc tu học đang trong giai đoạn cần cố gắng.

2. ĐỘ MẸ. Sau khi Ba tôi mất thì mẹ tôi được sang Mỹ đoàn tụ. Trong đại hội 1994 ở Calgary, Canada, tôi giúp mẹ tôi chen được lên xe “van” của Đức Thầy cùng các bác lớn tuổi khác. Khi xuống xe, bà nói:

- Thầy nói má: “*bà này khó tánh lắm*”.

Mẹ tôi bệnh tiểu đường, rất dễ quên vậy mà nhớ rõ câu nói của Đức Thầy. Chắc là được Đức Thầy ban cho rất nhiều thanh điền.

Khoảng năm **1998**, bệnh mẹ tôi trở nặng, bà chiêm bao thấy Ba tôi ngồi đợi trong nhà thương (tôi cũng ngồi thiền thấy Ba tôi). Khi các chị em tôi đến chứng kiến y tá trong nhà thương gỡ các giây nhợ ra để mẹ tôi mất thì bà lại không mất như bác sĩ tiên đoán (mấy em của tôi nói là khi tôi nắm tay mẹ tôi thì các máy theo dõi tim mạch, áp huyết... nhảy loạn cào cào và cho đó là lý do!). Về nhà, nửa tháng

sau thì mẹ tôi cũng mất trong tiếng niệm Phật của Đức Thầy.

3. KIỂM CHỨNG. Khoảng năm 2010, trong một giấc thiền, tôi thấy được Đức Thầy dất lên Côn Lôn Sơn và gặp cả linh hồn của cha và mẹ. Tết năm nay 2013, tôi tu có chút tiến bộ, được Đức Thầy dất lên sạc thanh điền cho Ba tôi (Đức Thầy sạc cho tôi rồi tôi sạc lại cho ông già tía, theo đúng hệ thống quân giai). Năm **2012**, lần đầu tôi về VN thăm mộ Ba tôi, trụ thanh điền Niệm Phật một lát thì có cảm giác được Đức Thầy đến dất phần vía của Ba tôi đi (theo tôi biết thì ngoại trừ ở các tầng thật cao, vía và hồn của các người về Thiên Đàng không được ở chung). Tôi có ý nghĩ, đối với người chết mà không tu thì nên chôn, nhưng nếu là người có tu thì nên thiêu xác để phân vía được đi sớm.

Khương bửu Võ

(Los Angeles, ngày 20/5/2013)

Sinh Hoạt Ban Đạo Thế Giới

ĐẠI HỘI VÔ VI DUY NHẤT MỖI NĂM CỦA THẦY

Các bạn thân mến,

Nghe qua tâm tư của bạn đạo muốn hàng năm Vô Vi sẽ tổ chức trong tinh thần đoàn kết MỘT ĐẠI HỘI mà thôi, tôi xin trình bày về ý nghĩa của tên Đại Hội mà Thầy đã thành lập và để lại cho chúng ta.

Xin mời các bạn đọc bài này với tất cả lòng thành kính và biết ơn ĐứcThầy kính yêu của chúng ta. Tôi xin trân trọng phân tách vì sao Đại Hội do Đức Thầy thành lập và tổ chức là Đại Hội Quốc Tế chánh thức hàng năm của Vô Vi.

Xin trình bày sau đây những nét đại cương:

Sau hơn 50 năm hoằng pháp, Đại Hội Du Hành Đạo Pháp là Đại Hội do chính Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên thành lập và để lại cho chúng ta trước khi Ngài rời thế gian, và cũng là đại hội đầu tiên và duy

nhất trong lịch sử Vô Vi được Đức Thầy đích thân tuyên bố làm Trưởng Ban Tổ Chức.

Trong buổi lễ Bế Mạc Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2009, Đức Thầy đã nhấn nhủ là "Cứ theo đó mà làm!", "Cứ theo đó mà đi!" Đây là lời căn dặn của vị Thầy kính yêu, của vị Trưởng Ban Tổ chức thực thụ của Đại Hội. Có nghĩa là chúng ta hãy nên luôn tiếp tục siêng năng hành pháp và thực hiện những điều Đức Thầy đã căn dặn và chỉ dạy cho chúng ta trên đường tu học.

Cái tên mà Đức Thầy đã đặt ra cho đại hội và để dùng mãi cho các thế hệ về sau này thật hết sức vô cùng quan trọng. "DU HÀNH ĐẠO PHÁP" cần được hiểu là "PHÁP TU ĐỂ XUẤT HỒN đi Du Hành". Ý nghĩa của hai chữ Du Hành ở đây là Xuất Hồn đi ra về cõi Trời. Pháp Lý Vô Vi vẫn thường được Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu, hay Đức Ông Tư gọi là Pháp Xuất Hồn. Đại Hội Du Hành

Đạo Pháp là một cái tên vô cùng thâm thúy. "Du Hành" ở đây, như các bạn đã biết, Pháp Lý Vô Vi là một Pháp tu xuất hồn để người tu có thể trở về với nguồn cội của mình. **Cho nên Du hành Đạo Pháp là cái tên mà Thầy muốn nhắc nhở chúng ta nên cố gắng tu để có thể đi trở về với cõi Trời.** "Du hành" về cõi tâm linh, trong lúc chúng ta vẫn còn đang sống nơi thế gian này, để có thể biết được ngoài thế giới tạm bợ này, còn có cõi tâm linh hằng hữu.

Đức Thầy đã đặt cái tên này cho đại hội đầu tiên mà Đức Thầy làm Trưởng Ban Tổ Chức và trước khi Ngài qua đời. Thốt đầu tôi thật sự không hiểu tại sao chỉ làm một cái đại hội mà cần phải nhọc lòng Đức Thầy đích thân làm Trưởng Ban Tổ Chức, không lẽ trong bạn đạo không ai biết làm việc cho chu đáo hay sao? Mãi cho đến khi gần đây, sau khi được xem qua đoạn phim Đức Thầy nói "Khi chính tôi viết thư thì là tôi là người làm việc cho các bạn, chứ không phải là các bạn làm việc cho tôi..", thì tôi hiểu được ra là Đức Thầy muốn cho chúng ta biết đây chính là Đại Hội mà Đức Thầy tổ chức và để lại cho Bạn Đạo Vô Vi từ nay về sau, để Đức Thầy phục vụ tâm linh cho Bạn Đạo như Đức Thầy đã nói. **Khi nói đến những chữ DU HÀNH ĐẠO PHÁP là Đức Thầy muốn luôn nhắc nhở chúng ta rằng Pháp Lý Vô Vi là Pháp tu giúp chúng ta có thể Du Hành, nghĩa là xuất hồn về cõi Trời, tức là quê hương của phần hồn chúng ta.** Tu xuất hồn là giai đoạn đầu để bước vào điển giới để học đạo, và đây là một điều căn bản quan trọng để người tu có thể biết kết quả tu hành thanh nhẹ của mình đã đạt là tu có đúng hay không.

Về phần những đại hội do nhóm hội trưởng tổ chức với các tên Phân minh đời đạo (2010), Trí tâm tự thức (2011), Chung vui hạnh ngộ (2012), Bàn bạc khai thông (2013), đều là do anh Phan Cao Thăng đã tự ý đặt tên sau khi anh tìm kiếm từ tên của những bài thơ đăng mỗi tuần trong Mục Bé Tám (kể từ số #0059 đề ngày 11/8/96. Bấm vào đây: <http://mucbetam.org>, bấm năm 1996, bấm số #0058 sẽ thấy sau tên Khai Triển là số #0059 tên Phân minh đời đạo, rồi kế đến là Trí tâm tự thức, Chung vui hạnh ngộ, v...v..), chứ không phải là do Đức Thầy đặt tên cho hoặc đứng ra tổ chức. Qua việc làm này, anh PCT đã gây ngộ nhận cho Bạn Đạo tại đại hội Khai Triển vào năm 2009 (sau khi Đức Thầy đã qua đời) và bạn đạo khắp nơi lầm tưởng rằng anh

và bảy hội trưởng trong nhóm đã được Đức Thầy giao phó cho làm đại hội, nhưng tiếc thay điều này không đúng với sự thật. Đức Thầy chưa hề bao giờ nói giao phó cho nhóm hội trưởng của chỉ riêng tám địa phương tổ chức đại hội Vô Vi.

Chắc các bạn cũng đã nhận thấy, tên tựa của những bài thơ mà Đức Thầy làm hàng tuần và cho phép đăng trên tuần báo PTDN kèm theo 7 câu Hỏi & Đáp mà Đức Thầy đã viết mỗi ngày cho Mục Bé Tám là chủ đề cho những bài học mà Đức Thầy dụng ý cho chúng ta học hỏi mỗi tuần, sau 7 ngày sinh sống và tu tập. Tôi hiểu rõ điều này vì trong những tháng ngày may mắn được ở cạnh bên Đức Thầy, tôi chính là người đã xin với Đức Thầy "Mỗi ngày xin Thầy viết cho bạn đạo chúng con một câu". Từ đó có Mục Bé Tám ra đời.

Nếu xét theo đường lối tự đặt tên đại hội của anh PCT thì phải chăng anh muốn mỗi năm chỉ được học một bài mà Đức Thầy đã dụng ý cho bạn đạo học chỉ trong một tuần? **Trong khi đó, Đức Thầy đã thành lập và đặt tên cho Đại Hội là DU HÀNH ĐẠO PHÁP với lời dặn dò cứ tiếp tục như vậy, vì DU HÀNH ĐẠO PHÁP là một chủ đề hết sức sâu sắc, luôn mãi hợp thời, luôn mãi nhắc nhở chúng ta và các thế hệ sau này luôn nhớ rằng đây là Pháp Tu Xuất Hồn, pháp tu đạt giải thoát.** Xuất Hồn về lại cõi Trời là nơi nguồn cội của chúng ta. Đó là điều Đức Thầy muốn chúng ta luôn mãi ghi nhớ, qua câu nguyện hàng đêm: "Con xuất hồn về đánh lễ Phật", và mỗi khi nhắc đến Đại Hội hàng năm.

Theo Di Ngôn thân hình ngày 14 tháng 6 năm 2009, Đức Thầy xác nhận mỗi năm Vô Vi chỉ làm MỘT đại hội mà thôi. Đại Hội DU HÀNH ĐẠO PHÁP là đại hội do chính Đức Thầy đích thân tổ chức, đặt tên, và căn dặn "Cứ theo đó mà làm". Vậy, để theo đúng với lời dạy của Đức Thầy là Vô Vi chỉ mỗi năm có một Đại Hội mà thôi, chúng ta sẽ luôn duy trì Đại Hội mà Đức Thầy đã chính thức ân ban trước khi Ngài ra đi.

Cũng trong Di Ngôn, Đức Thầy nói rằng Ban Tổ Chức Đại Hội sẽ do Bạn Đạo bầu ra. Sở dĩ Đức Thầy đã dạy như vậy là vì đó là sự thực hiện của tinh thần dân chủ thực sự. Vì trên thực tế, các hội trưởng trong nhóm đang đứng ra làm Ban tổ chức đại hội trước khi có cuộc bầu cử của toàn thể bạn đạo hiện nay không thể nào có thể tự nhận rằng

mình là đại diện cho tất cả bạn đạo Vô Vi thế giới, vì các anh chị này chỉ là hội trưởng của vài địa phương. Còn rất nhiều hội trưởng, chủ thiền đường và các trung tâm Vô Vi trên thế giới (Hoa Kỳ, Úc, Đức, Pháp, Bỉ, Đức, Gia Nã Đại, Việt Nam, Nhật, v.v...) hiện không có tên trong nhóm vì họ không có tham gia với nhóm hiện nay.

Sau đây là số bạn đạo thường xuyên đến sinh hoạt hàng tuần và tham gia cuộc bầu cử hội trưởng địa phương tại các thiền đường để bầu ra các hội trưởng trong nhóm có tên như sau :

T/Đ Phan C. Thăng (Montréal, Canada) : +/- 10 bạn đạo

T/Đ Huỳnh M. Bảo (Paris, France): +/- 20 bạn đạo
T/Đ TônThu(Hội trưởng thay thế Huệ Mai từ 2010, SanJose, Ca): +/- 20 bạn đạo

T/Đ Trịnh C. Tú (Honolulu, Hawaii): +/- 3 bạn đạo

T/Đ Nguyễn T. Vượng (Seattle, WA): +/- 5 bạn đạo

T/Đ Đỗ T. Hiếu (Houston, TX): +/- 10 bạn đạo

T/Đ Lâm V. Mừng (Dallas, TX): +/- 2 bạn đạo

T/S Vô Vi Nam Cali / Trần L. Quyên (Santa Ana, CA): +/- 100 bạn đạo

Nhìn vào thống kê này chúng ta có thể thấy các hội trưởng các địa phương bên trên không là đại diện cho hàng ngàn bạn đạo khắp nơi trên thế giới.

Vì trong tinh thần tự do dân chủ, bất cứ ai cũng có quyền tổ chức đại hội, cho nên Đức Thầy đã không ngăn cấm ai cả. Vì vậy mới đã có những đại hội mang tên từ Khai Triền, v.v.. cho đến Bàn Bạc Khai Thông. Nhưng Đại Hội Vô Vi Quốc Tế DU HÀNH ĐẠO PHÁP là do chính Đức Thầy thành lập, đặt tên, và để lại cho Vô Vi trước khi Ngài qua đời, cho nên toàn thể Bạn Đạo tu Vô Vi chúng ta cần nên hợp tác với Đức Thầy với sự thành tâm (lời Đức Thầy kêu gọi, xin xem phim bên dưới), để duy trì TÊN của đại hội cho những thế hệ mai sau. Với sự SÁNG SUỐT của một Bạc Đại Giác Ngộ như Đức Thầy, Ngài không làm một điều gì vô nghĩa lý cả.

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp sẽ là Đại Hội Vô Vi Quốc Tế duy nhất hàng năm, không thuộc riêng phe nhóm hay bè phái nào. Tất cả bạn đạo, kể cả nhóm hội trưởng hiện tại (vì họ cũng là bạn đạo như mọi người), đều có thể ra ứng cử nếu muốn tham gia vào làm việc trong Ban Tổ Chức. Ban Tổ Chức sẽ được bầu ra làm việc theo nhiệm kỳ, có đến có đi. Tre

già thì mặng mọc, các thế hệ sau sẽ tiếp nối việc làm của các thế hệ trước, nhưng tên Đại Hội do Đức Thầy thành lập sẽ mãi luôn được duy trì cho hậu thế mai sau.

Kết Luận:

Vì quý trọng và tôn kính lời Đức Thầy dạy, và tin tưởng vào sự diu tiến Sáng Suốt, thương yêu tận độ của Đức Thầy đối với chúng ta, cộng đồng Vô Vi từ nay trở đi mỗi năm chỉ có một Đại Hội mà thôi, và cần phải giữ tên Đại Hội là DU HÀNH ĐẠO PHÁP như Đức Thầy đã để lại, vì ý nghĩa vô cùng quan trọng của tên Du Hành Đạo Pháp. Chúng ta không nên và không cần thiết làm nhiều đại hội Vô Vi riêng rẽ, vì làm như vậy chẳng khác nào tranh dành, gây chia rẽ và công khai xem thường Đại Hội mà Đức Thầy đã lập ra để làm việc cho bạn đạo. Mặc dù không còn ở thế gian qua thân xác hữu vi nữa, nhưng Đức Thầy vẫn luôn tiếp tục quang chiếu và tận độ, diu tiến chúng ta. **Chúng ta nên tiếp sức và cộng tác với Đức Thầy, đoàn kết với nhau để chỉ làm MỘT ĐẠI HỘI mỗi năm mà thôi, để thành tâm hợp tác với sự làm việc của Đức Thầy cho chúng ta về mặt tâm linh. Đức Thầy đã nói rõ trong phim có thu hình để lại, rằng trong nhiệm vụ làm Trưởng Ban Tổ Chức Đại Hội, Đức Thầy là người làm việc phục vụ cho chúng ta tại đại hội, chứ không phải chúng ta làm việc cho Đức Thầy.**

Nếu chúng ta tin rằng Đức Thầy SÁNG SUỐT hơn các hội trưởng địa phương thì chúng ta không nên tiếp tục cố tình cãi lời, tiếp tục làm ngược lại những lời khuyên nhủ sáng suốt của Thầy, mà vô tình làm điều thất kính, phản nghịch đối với sự diu tiến minh triết của vị Thầy kính yêu. Tôi tin rằng những người tu Vô Vi đàng hoàng, chân chánh, không ai lại muốn khinh thường sự sáng suốt của vị Thầy kính yêu đã từng và vẫn mãi tiếp tục diu tiến, tận độ tâm linh chúng ta.

Chúng ta trước đây chưa được biết rõ ngọn ngành sự việc, nay đã được xem và nghe rõ những lời dặn dò thương yêu của Đức Thầy thì chúng ta nên cùng nhau hợp tác để tiếp tục xây dựng tốt đẹp cho Vô Vi và các Đại Hội mà Đức Thầy đã thành lập trước khi Ngài ra đi. Đức Thầy đã, đang, và sẽ mãi tiếp tục là Trưởng Ban Tổ Chức của Đại Hội mang tên Du Hành Đạo Pháp trong lòng bạn đạo Vô Vi.

Trong nhân gian người ta thường nói "Ăn trái nhớ kẻ trồng cây", "Uống nước nhớ Nguồn". Những câu nói này tuy đơn sơ mộc mạc nhưng hàm chứa ý nghĩa căn bản của lòng biết ơn của đạo làm người. Đức Thầy đã có công ơn khổ nhọc trồng trái mình triết cho chúng ta ăn, gieo rắc pháp Thủy rưới tưới trong tâm hồn chúng ta trong những giây phút tham thiền thanh nhẹ. Trong bài giảng "Đồng Thức Tương Giao 1", phút 23', Thầy có nói rõ "Người tu mà bất hiếu thì làm sao đạt được đạo!?".

Công ơn của Thầy đối với chúng ta có thể sánh như bậc Cha Mẹ sinh thành, hay có thể còn hơn nữa, vì nhờ có sự hy sinh tận tụy cứu độ của Thầy mà chúng ta mới biết được con đường giải thoát cho tâm linh, có được chánh pháp để tu hành. Bằng không chúng ta sẽ còn phải trầm luân thêm trong bao nhiêu đời kiếp khổ nạn nữa mà vẫn chưa ngộ đạo?

Với những điều đã trình bày bên trên, tôi có thể chắc chắn rằng Đại Hội do Đức Thầy thành lập và đích thân làm Trưởng Ban Tổ Chức, và đã được Đức Thầy đặt tên là Du Hành Đạo Pháp, lại thêm căn dặn trước khi Thầy ra đi là "Cứ theo đó mà làm", "cứ theo đó mà đi", là Đại Hội Vô Vi Quốc Tế chánh thức của Pháp Lý Vô Vi hàng năm.

Nếu chúng ta tin rằng Đức Thầy SÁNG SUỐT, đã nhìn thấu rõ được cá tánh, tâm linh và đức hạnh của từng người cho nên Thầy đã phải đích thân thành lập Đại Hội Du Hành Đạo Pháp và để lại cho chúng ta trước khi Ngài qua đời, chứ không hề giao phó cho các hội trưởng, thì tất cả Anh Chị Em Bạn Đạo chúng ta nên nhận thức ra điều này và nên hợp tác

với Đức Thầy như Đức Thầy đã nhắn nhủ. Chúng ta nên cùng nhau tham dự Một Đại Hội do chính Đức Thầy đã thành lập và ban cho chúng ta, và không nên tham gia vào sự chia rẽ của các đại hội khác nhau.

Đức Thầy đã nói với chúng ta qua bức thư do chính Đức Thầy đã viết: "Thành thật cảm ơn sự hợp tác với sự thành tâm của các bạn.". Vậy nếu chúng ta, những đứa con Vô Vi muốn THÀNH TÂM HỢP TÁC với ĐỨC THẦY, thì từ nay mỗi năm sẽ chỉ tổ chức và tham gia một Đại Hội duy nhất mà thôi, với tên là DU HÀNH ĐẠO PHÁP, do chính Đức Thầy đã thành lập và để lại cho chúng ta.

Thành thật cảm ơn các bạn đã quan tâm đến những điều vừa được trình bày.

Mến chào quý thương,
Nguyễn Lan Anh

<http://www.vovimeditation.net>

Xin mời xem những đoạn phim sau đây:

Đức Thầy đứng ra tổ chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=V_TcKnORcw8

Đức Thầy ủy nhiệm VoVi, Inc. (VMC) gìn giữ tác quyền và tài liệu Vô Vi:

http://www.youtube.com/watch?v=BMC5-ahe4mk&feature=player_embedded

---

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Được tin thân mẫu của bạn đạo Võ Thị Ánh Mai là bà Võ Thị Nghiêm, đã từ trần vào lúc 5:00 giờ chiều ngày 18 tháng 5 năm 2013 (Mùng 9 Tháng 4 năm Quý Tị) tại Virginia, USA, hưởng thọ 87 tuổi.

Kính mong quý bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho bà Võ Thị Nghiêm được siêu thăng về cõi thanh nhẹ.

Gia đình thành thật cảm tạ.

Vấn Đạo tại Đại Hội Hợp Thức Hoà Bình

Phân vấn đạo dưới đây là do các bạn đạo đặt ra với Thầy tại đại hội Hợp Thức Hoà Bình, mà chưa được Thầy giải đáp tại đại hội .....

Câu hỏi của bạn đạo Vô Danh tại đại hội Hợp Thức Hoà Bình

(1)a - Hỏi: Thưa Thầy, như thế nào mới là vượt Ngũ hành ?

Đáp: Vượt ngũ hành, luôn luôn hướng thượng thì tất cả luồng điện của ngũ hành tùy khả năng nó hội tụ được bên trên và xuất phát. Từ đó chỉ có đi lên, không có đi xuống. Đi xuống bị sức hút của hồng trần, ăn thua mê chấp đủ chuyện. Đó là động. Hướng thượng đi lên thì không có. Giải luôn luôn, ngày đêm giờ phút giây phút nào cũng giải chứ không có trữ.

(1)b - Hỏi: Có phải là mình phải tập trung ở chân mày cho 5 luồng điện ngũ hành xoay thật nhanh và từ từ sẽ chuyển sang màu vàng trắng hay không ?

Đáp: Cái đó là đường lối của Vô Vi rất rõ ràng. Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, niệm Phật, nhìn ngay trung tim chơn mày, thì đó là đường hướng rất rõ rệt. Phải thực hành đi tới đó. không nên nghĩ đem ngũ hành đi tới đó bởi vì không có ngũ hành làm sao mình nhìn được. Không cần bận tâm nghĩ tới ngũ hành. Cứ chú ý ngay trung tim chơn mày lâu ngày nó mới hội tụ. Bận tâm chuyện này bận tâm chuyện kia rồi quên chuyện nọ, quên cái tập trung là quan trọng mà quên mất đi. Cứ lý luận rồi quên cái sự tập trung của chính mình.

(2) - Hỏi: Thưa Thầy, xin Thầy cho con biết sự liên quan giữa lưỡng cực âm dương, từ âm dương sanh ra tứ tượng, từ tứ tượng qua ngũ hành, và từ ngũ hành qua bát quái ?

Đáp: Tất cả trong huyền điển thanh tịnh biến hoá tới vô cùng. Gốc của nó là huyền điển thanh tịnh. Cho nên người tu Vô Vi thấy rõ Hắc Bì Phật là chủ điển của tất cả. Luồng điện đó sáng nhưng mà không ai sửa nó được hết. Nó sáng. Nó tự thấy nó đen nhưng mà nó sáng. Không ai có thể sửa mà không ai bồi nhọ nó được.

(3) - Hỏi: Thưa Thầy con ngủ thấy 2 người bạn không quen biết, họ đang bị lún xuống một vũng lầy sắp chết, con định nhảy xuống cứu họ nhưng có một người khác giữ con lại không cho cứu, lúc đó con khóc rất nhiều vì thấy mình không đủ khả năng để cứu họ, thưa Thầy cho lời minh luận.

Đáp: Cái đó là chiêm bao. Vô Vi không có chú ý cái việc đó. Chiêm bao là chuyện thường. Nhiều khi ăn uống hay là lo âu, nó biến thể cảnh này cảnh nọ. Cái chuyện ấy không có lo âu. Chúng ta nên đi thẳng lên một con đường sáng mà thôi. Không nghĩ đến vấn đề chiêm bao. Nếu nghĩ về chiêm bao thét rồi đi làm thầy thôi. Nằm chiêm bao thấy đi này đi nọ, gặp ông Tiên gặp ông Phật, rồi về làm thầy người ta đó. Rốt cuộc cũng chưa biết mình là ai. Chiêm bao cũng không thật.

(4) - Hỏi: Thưa thầy có một người khác phái rất mến con, muốn tiến xa đến hôn nhân, con chỉ giúp người này trong tinh thần phục vụ, làm cách nào để người này hiểu và không đi xa hơn nữa và không buồn con, xin Thầy giúp con. Xin tạ ơn Thầy.

Đáp: Minh lo tu thì tự nhiên giải được. Còn cứ thấy tưởng lý luận mình hay, quyền rũ được người khác. Minh là hay, là bảnh rồi. Đó là bị lún dưới bùn. Coi chừng !

Vấn Đạo tại Đại Hội HTHB liên quan đến s/h của VôViLED

---

(5) - *Hỏi: Khi nhâm độc thông thì người tu mới đạt đến Cửu Trùng Đài. Thế thì làm sao biết được nhâm độc thông? Xin Thầy giải thích thêm?*

Đáp: Nhâm độc thông là người không có dục tính nữa, không có tham dâm nữa, nó nhẹ như vậy đó. Còn dục tính mà nói tới thông nhâm độc là đọc sách nói dóc thôi, không có thực hành. Nhiều người đi theo pháp lý Vô Vi mà không có thiền, nghe rồi tán đi tán lại, nói dóc, cái đó là tự hại mình. Có nhân quả, khi mà mình ăn cắp những lời mình triết mà nói dóc, cái đó không hành là bị hại. Cái nhân quả, cái luật nhân quả cai trị mình, của Trời Đất có. Mình là người đại diện Trời Đất, không có nói cái gì mà không phải của chính mình, không nói. Cái mình phát triển cứ việc nói, kêu bằng tâm bố thí. Còn ăn cắp của người ta nói, cái đó không phải, không phải của chính mình. Ăn cắp của Ông Phật nói cũng không phải của chính mình. Rồi chết rồi phải mò mò từ chữ, khổ lắm, không có tiền đâu. Ở thế gian nói hay lẻo lẻo, thơ thi vậy mà rốt cuộc

xuống đó bị tội đó. Phải bị tội, muốn lên một tầng phải bị tội. Cho học lại, học cái tánh kỹ càng, trật tự. Thì mình ăn cắp là mình người mất trật tự. Bây giờ học kỹ càng trật tự.

Cho nên nhiều người tu nổi danh ở đây mà tại sao xuống dưới còn học lại trật tự? Tôi cũng thắc mắc những cái đó, nhưng mà tìm ra, té ra họ không có chơn chánh, họ không có cứu họ, bây giờ phải học lại trật tự để tự cứu. Cho nên cái Kinh Phật người ta bắt chước y như vậy, không có rồi họ tam sao thất bản, người này đòi một kiểu, người kia đòi một kiểu, hư hết. Cho nên Vô Vi bây giờ có VôViLED nó copyright đảng hoàng, để chi? Để những người kế tiếp khỏi bị lầm lạc. Mục đích của người phát tâm làm copyright là để cho người kế tiếp không lầm lạc. Vì người đời hay lợi dụng và sửa đổi, những người sửa đổi đó là luật nhân quả nó sa thải, không có tiền đâu. Mà nhớ những người ăn cắp đó là sẽ bị tội. Ở địa ngục chính tôi đã gặp nhiều người như vậy rồi.

Vấn Đạo qua Internet trong tuần lễ 17-09-1995

Trung tâm Switzerland - chị NTYM

(6)a - *Hỏi: Dứt khoát tu là sao?*

Đáp: Dứt khoát tu là người còn ôm xác ở thế gian, hay si mê cái xác, khó nhập định. Cho nên chúng ta tu có đường hướng, hướng về Trời Phật. Trời Phật là con người. Phật là con người đã hành; thành; tự đạt; thanh nhẹ; dứt khoát; rời khỏi thể xác. Kêu bằng dứt khoát rời khỏi thể xác, là không có dính dấp cái chuyện động loạn của thế gian.

(6)b - *Hỏi: Người ta cứ nài nỉ mình giúp đỡ mà tâm mình không muốn giúp nữa. Vậy có nên làm theo tâm mình hay theo ý người?*

Đáp: Tâm làm thân chịu, theo tâm mình làm việc đúng hơn.

(7) - *Hỏi: Ôm ân nghĩa cũng làm cho mình bị động trong tâm. Vậy dứt khoát như thế nào trong tâm tưởng?*

Đáp: Dứt khoát là luôn luôn hướng thượng; trở về với luật quân bình, hòa hợp với sự thanh nhẹ của

Trời Đất; không ôm chuyện động loạn thương hại. Thương người này giúp người này là hại người đó. Phải biết hậu quả của sự thương, thì mới dứt khoát được.

Nhà In Vô Vi, Westminster - anh NHP

(8) - *Hỏi: Kính thưa Thầy, trong kỳ Đại hội Hợp Thức Hòa Bình tại Las Vegas, bạn đạo Vô Vi khắp năm châu đã phát tâm đóng góp tiền cước phí cho Lá Thư Vô Vi có cơ hội phục vụ bạn đạo. Nay nếu Lá Thư Vô Vi đăng danh sách bạn đạo đã phát tâm cho tiền thì có sai trái không?*

Đáp: Đúng là phải minh bạch. Phải đăng danh sách của bạn đạo đã gây quỹ.

(9) - *Hỏi: Trong bất kỳ làm việc gì mà có liên quan đến vấn đề tiền bạc của bạn đạo đóng góp cho công việc chung, thì có nên hay không nên bạch hóa vấn đề tiền bạc một cách công khai cho mọi người biết?*

Đáp: Nên công khai. Chánh đại quang minh thì tất cả mọi việc đều phải công khai.

T/Đ Brussel, Belgium - chị TTT

(10) - Hỏi: Thưa Thầy Bé Tám là ai?

Đáp: Bé Tám là người tu tự thoát.

(11) - Tại sao đọc Mục Bé Tám rồi cảm động đến khóc nức nở?

Đáp: Vì Bé Tám thoát được, luồng điện chỉ rút luồng điện của người đọc. Cho nên tâm thức cảm động khóc nức nở và thấy mình đang sai, và đang chậm tiến.

(12) - Hỏi: Tại sao mỗi lần đọc Mục Bé Tám cảm thấy trong tâm rất sung sướng?

Đáp: Vô Vi là hữu ích ở chỗ đó. Chỉ rút đưa lên chứ không đè ép, thì con người thấy mấy luồng điện trong cơ tạng cũng như tim, gan, thận được điều hòa, thấy sung sướng lắm.

(13) - Hỏi: Bé Tám có thần thông không? Thần thông của Bé Tám như thế nào, mà lại phá được bầu tâm thức mê chấp của mọi người?

Đáp: Luồng điện của Bé Tám liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ, cho nên dẫn tiến mọi người đi tới ánh sáng thay vì ở trong bóng tối. Không phải phá vỡ, mà dẫn mọi người tự tiến lên ánh sáng, rồi tự mình hành, mình tiên, mình là người kế tiếp của Bé Tám.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 19 tháng 4 năm 1975

Thế cảnh nhơn tình hay đảo lộn
Hóa sanh sanh hóa tiền quy hồn
Đường đời tạm cảnh ta chung tiến
Trí giải, lượng phân, giải dập dồn

Dập dồn tạo cảnh mê hôn
Khó mà giải thoát chơn hồn tiến phân
Vô vi thanh cảnh tối cần
Giải pháp động loạn chuyển phân hiếu hòa
Tình Trời tình đất chẳng xa
Nơi nào cũng có chung hòa an vui
Lòng người biến đổi sắc mùi
Không trui đổ vỡ an vui chẳng tròn
Lý kia lẽ nọ vẫn còn
Tâm người động loạn lập đờn đấu tranh
Đi đi lại lại tự thành
Có sanh có diệt có thành tự tan
Thế gian hợp mặt luận bàn
Thiên đàng tương hội mở màn khai tâm
Tu hành quyết tránh sai lầm
Từ bi giúp đỡ người tầm miếng ăn
Chẳng phân giai cấp các tầng
Tình thương ban rải nhơn quần giải phân
Tu hành tiến giải lần lần
Tâm không chơn pháp hợp phần vô vi
Tiên trình trực giác miễn ghi
Không không là chánh thân thì mới an.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Luong Sĩ Hằng*

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

ĐẠO CUNG ĐÔNG HOA LẮNG NGHE

ĐÔNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

Trên đây là sáu quy tắc nếu như ai tuân theo được, ắt hẳn chẳng cần tu đạo lớn, hành đức lớn, tự nhiên tương hợp làm một với đạo lớn Đông Hoa, sau khi chết sẽ cùng linh khí giao tiếp, phơi phơi bay thẳng về cõi trời vô cực cùng ta sum vầy, thành tựu được đại đạo vô thượng. Người đời tu đạo chẳng có con đường nào là con đường tắt để có thể bảo trì nổi ánh sáng thanh xuân của tâm cảnh, tự nhiên là tâm trẻ thơ con đỏ, một khi đã hấp thụ được đầy đủ linh khí Đông Hoa, chắc chắn sẽ trở thành vị Đông Hoa Đế Quân, Mộc Công Lão Nhân vậy. Khi mặt trời mọc ở phương đông, vạn vật thức tỉnh, khôi phục lại nguyên khí, cây cỏ đua mọc tốt tươi, hân hoan đón mừng sự vinh hiển, cho nên phương đông là chốn khởi đầu cho sự sinh tồn của vạn vật. Người đời lo tính toán cách kiếm ra tiền, sớm tính chiều tính, nhưng để cho sự tính toán được sáng suốt hẳn là chỉ vào lúc ban mai. Cây cối sinh trưởng thời tiết thích hợp nhất là mùa xuân, cho nên có thể coi trong một năm thời vận tốt nhất là mùa xuân. Kẻ tu đạo phải học tinh thần Đông Hoa thì sự tu luyện mới sớm đạt thành. Cây xanh hít khí trời hút khí đất, còn cây khô lia trời bỏ đất, từ cây sống biến thành cây chết. Cho nên con người cũng vậy, đứng được thì làm người, gẫy đổ thì làm quỷ, chúng sinh có thể nhìn rõ cảnh sụp đổ của đời người lúc vận số tới hồi kết thúc, do đó còn phải lo ngưng hành động, lập công lập đức, giống như cây sinh cành nảy đọt, mọc đầy rừng đạo. Mười năm trồng cây, cây trăm năm kể sau được hưởng bóng mát, tạo được phúc cho nhiều người để tránh cảnh xương khô, thịt nát giống như cây mục chẳng dùng được

việc chi, và cây khi đã khô muốn sống lại e rằng cũng khó khăn lắm lắm. Xin lưu lại dưới đây mười bài thơ đạo để gợi gắm ý trên, mong người đời xem đó mà giác ngộ.

I

*Âm dương động tĩnh bất năng thôi
Uổng phí tinh thân khứ vọng vì
Đạo tại mục tiền đa tự đạt
Châu tàng phúc nội thiếu nhân tri
Nhan cư lậu hạng tâm thường lạc
Thuần xứ thâm sơn chí bất di
Thiên hạ hồn nhiên vô nhị lý
Cường phân tôn giáo chuyển chi li.*

Dịch

Âm dương động tĩnh mãi không thôi
Thần trí tiêu hao uổng cuộc đời (6)
Đạo ở bên mình thành cách biệt
Ngọc nằm trong bụng tưởng xa vời
Ngụ nơi ngõ hẹp lòng không động
Đạo chốn núi sâu dạ chẳng dời
Cõi thế vốn hòa cùng một lẽ
Chia lia tôn giáo mới phân hai.

II

*Bất cùng phụ mẫu vị sinh thân
Khước khứ mê tu thụ khổ tân
Bế mục tồn tư giai thị vọng
Tứ tâm khô tọa tận phi chân
Yêu tri động tĩnh tham thiên địa
Tu thức phù trầm định chủ tân*

*Tính mệnh hỗn nhiên thành nhất phiến
Thử thời vô ngã diệt vô nhân.*

Dịch

Nguy khốn mẹ cha cũng rắng sinh
Bồi mê tu đạo cực thân hình
Nệ tình nhắm mắt càng tăm tối
Chấp trí ngồi thiền chẳng tỏ minh (7)
Động tĩnh đất trời cần hội hợp
Nổi chìm chủ khách phải tường tình
Hỗn mang tính mệnh chung cùng khối
Khi ấy không phân bạn với mình.

III

*“Thân, tâm, thể, sự” tứ hư danh
Đa thiếu mê nhân bị hệ canh
Họa hoạn chỉ nhân quyền lợi đắc
Luân hồi đồ vị ái duyên sinh
An tâm tuyệt tích tông thân động
Xử thể vong cơ nhiệm sự canh
Xúc cảnh ngộ duyên thường ủy thuận
Mệnh cơ vĩnh cố tính viên minh.*

Dịch

“Thân, tâm, thể, sự” bốn hư danh
Bao kẻ lầm mê đã cố giành
Hoạn nạn đều do quyền với lợi
Luân hồi đều bởi dục và tình
Lắng tâm để tránh thân dao động
Tĩnh trí hầu mong đạo đạt thành
Hợp cảnh hợp duyên nên mọi việc
Vận may vĩnh viễn hưởng quang vinh.

IV

*Tiên thiên diệu lí bản vô ngôn
Cử khẩu tài khai thuộc hậu thiên
Học giả phân nhiên thành dị kiến
Bất cùng phụ mẫu vị sinh tiền.*

Dịch

Tiên thiên diệu lí vốn không lời
Miệng lưỡi ba hoa phản ý trời
Hành giả nếu như còn chấp trước
Chẳng cùng cha mẹ sống trên đời.

V

*Thần ái sinh nhân nhân tổn thân
Lao tâm phí khí táng kì thân
Thông tai thể thượng giai như thử
Đạt đạo thông thần hữu kì nhân?*

Dịch

Thần mến sinh người người hại thân
Lao tâm tổn khí mệt cho thân
Thông tai thể thượng giai như vậy
Ai kẻ đạo thông ở cõi trần?

VI

*Vị thức chân không mạc thuyết không
Chấp không dị thất chủ nhân ông
Dục tri không lí chân tiêu tức
Tận tại hồng mộng vị phán trung.*

Dịch

Chừa ngộ chân không chớ nói không
Chấp không dễ mất chủ nhân ông
Hư không chân lí xa vời vội
Vào lúc đất trời chừa mở mang.

VII

*Học đạo yêu tri sinh tử sự
Bất tri sinh tử mạn câu tiên
Năng tri sinh tử phương tri tử
Khử trụ vô cầu nhậm tự nhiên.*

Dịch

Học đạo phải rành lẽ tử sinh
Chớ cầu tiên thánh nếu chưa rành
Hiểu rành được lẽ sinh cùng tử
Trói buộc cõi xong đạo đạt thành. (8)

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(6) Thần trí tiêu hao, uổng cuộc đời ghê lắm, dâm dục nó mới tiêu hao cái đó.

(7) Cái trí mình còn chấp ngồi thiền không có thể nào mà sáng đâu.

(8) Cho nên cái tâm của chúng ta không nên trói buộc bất cứ một chuyện gì, cái gì nghe qua rồi cũng thả lỏng và tự sử dụng phần sáng suốt của chính mình để tiến hóa.

(còn tiếp)

